

offentlig Ejendom, hvad man nu vil kalde det. Jeg vil med den højtærede Formands Tilladelse for det høje Ting oplæse en Passus af en Kancelliskrivelse til Rentekammeret fra 1835, indeholdende Afgørelse paa adskillige Spørgsmaal om Vejvæsenets Ret til at tage Sten paa private Ejendomme. Der staar under Nr. 4: „Kancelliet holder for, at Strandbredderne eller de Grunde, som umiddelbart støde mod Søen, ikke i Almindelighed kunne anses som offentlig Ejendom, og at følgelig de Sten, der maatte findes paa samme, ordentligvis maa betragtes og behandles som andre Sten, der findes paa privat Grund. Man har vel i ældre Systemer anset Strandbredderne som offentlig Ejendom, og derfor især paaberaabt sig norske Lovs 5—11—16 og 5—12—3, men disse Lovsteder forudsatte netop, at der er en privat Mand, som er Ejer af slig Grund, skønt det, for det offentlige Bedstes Skyld, er paalagt ham at taale visse derpaa af andre foretagne Handlinger, men dog, efter hvad der udtrykkelig bestemmes, saaledes at han ikke derved lider nogen Skade paa sin Ejendom.“

Ordføreren (Svend Høgsbro): Maa jeg dertil blot gøre den Bemærkning, at jeg talte ikke om Kancelliskrivelse, jeg talte om, hvad der lærtes ved Københavns Universitet.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Formanden (Sofus Høgsbro): Da ingen har begæret Afstemning over Ændringsforslagets enkelte Paragraffer, sættes det som en samlet Helhed til Afstemning under et, og hvis det vedtages, er det oprindelige Lovforslag dermed bortfaldet.

Det af Udvalget stillede Ændringsforslag om en ny Affattelse af Lovforslaget (se Tillæg B. Sp. 623 ff.)

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til 3dje. Behandling.

vedtoges uden Afstemning.

Formanden (Sofus Høgsbro): Uagtet den fremrykkede Tid vil jeg dog forsøge, om det ikke skulde kunne lykkes at føre de følgende Sager paa Dagsordenen til Ende.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Oprettelsen af et nyt Departement under Landbrugsministeriet.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3145 ff.)

Sagen sattes under Forhandling.

Dinesen: Inden dette Lovforslag gaar videre, kunde jeg ønske at gøre et Par Bemærkninger. Det er mig klart, navnlig af de Bemærkninger, der ledsage Lovforslaget, som af de Udtalelser, der faldt fra den ærede Landbrugsminister ved Indbringelsen af Lovforslaget, at Arbejdet i de under Landbrugsministeriet sorterende Kontorer er tiltaget efter en saadan Maalestok, at det er nødvendigt, at der kommer flere Personer til at udføre det. Naar jeg har begæret Ordet for at gøre nogle Bemærkninger, kan jeg dog ikke undlade at udtale den Formening, at der kunde opnaas nogen Lettelse for Arbejdet i Landbrugsministeriet ved at henlægge nogle af de Sager, der hører derhen, under Marineministeriet, fordi de ifølge deres maritime Karakter dog i nogen Grad høre hjemme der. Jeg tænker paa Fiskeri og Redningsvæsen. Det vil jo ses af de Anmærkninger, som ledsage Lovforslaget, hvor Sagerne ere specificerede, at der under Landbrugsministeriet sorterer: Almindelige Fiskerisager, Fiskeriinspektionen og Kontrollen, Biologisk Station, Frijsenvold Laksegaard, Dampskibet „Vestkysten“ og dets Virksomhed ved Besejlingen af Thyborøn Kanal, Forsikring af Fiskerfartøjer, Tilsyn med Afsætning af dansk Fisk i Udlandet, Fiskerivedtægter, Understøttelser til Fiskeriforsøg og Fiskeudklækning og endelig Redningsvæsenet. Det er alt sammen ikke saa ganske lidt. Det er nærmere skildret længere fremme i Anmærkningerne, hvor der tales yderligere om den Vækst, Arbejdet ogsaa paa disse Omraader har haft i de sidst forløbne Aar. Som sagt, jeg erkender, at Arbejdet er vokset i en meget betydelig Grad, men jeg har paa den anden Side den Formening, at disse Sager vilde kunne henlægges til de Kontorer under Marineministeriet, hvor man administrerer Sager af til Dels tilsvarende Natur. Jeg tillader mig at udtale dette som en Henstilling til den ærede Regering. Det vil jo ses af den Opgørelse, som findes i Anmærkningerne til Lovforslaget, at det er ret betydelige Udgifter, som den